Això va de debò

Un molt bon amic, home expert en el complicat art de les campanyes polítiques, m'explicava un dia que per guanyar unes eleccions es necessiten només dues coses: un pressupost i un exèrcit disciplinat. No m'atreveixo a donar-li la raó del tot, però certament, com tot bon projecte, els calerons i l'equip humà són la clau que ens apropa o ens allunya de l'èxit.

Els dos conceptes són implícits en una expressió molt de moda: la planificació estratègica. I us poso dos exemples. Ara, quan més que exigir la independència hauríem de ser en la fase de defensar la república, anem mancats d'accions contundents, decidides i resolutives. Ara fem una mani, ara una enganxada de cartells; ara tallem una estona la via del tren del costat de casa; ara tallem una carretera propera.

Però a part d'emmerdar les parets i fer emprenyar els nostres veïns que arriben tard a la feina o tornen a casa més tard del previst, poca cosa més aconseguim.

L'enemic ni se n'assabenta. Això sí, tots ens sentim ben cofois de ser uns grans defensors de la república a hores lliures i sense massa molèstia. Segurament, si hi aboquéssim recursos i disciplina estratègica, ens adonaríem que el que de debò pot fer mal al nostre rival és tallar les vies i les carreteres a l'extrem del país. Una bona acció, sostinguda en el temps, a la Jonquera, a Alcanar i al Port de Barcelona, seria una pedra a la sabata de l'economia europea. I sobretot de l'espanyola. Però potser no seria tan festiva com ens agrada fer les coses.

Ells tampoc se n'estan, de fer el ximple! Veure el xenòfob de l'Albiol improvisant una visita a l'estil Bienvenido Míster Marshall a Vila-roja, envoltat dels actors secundaris locals, tampoc demostra massa planificació, criteri ni dispendi. Aquest polític mediocre, tan acostumat a tractar els ciutadans que no són com ell amb repugnància, és capaç de fer el ridícul més espantós per culpa d'una construcció estratègica mesquina i mediocre, barata i secundada per quatre gats i uns focs d'artifici de mentida.

Potser encara no ens n'hem adonat, els uns i els altres, que això va de debò.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/07/aixo-debo/877870.html?utm_source=rss